

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Cserjési Gábor ügyvéd (fél címe 1) által képviselt S... B... (felperes címe) felperesnek a dr. Tóth László ügyvéd (....) által képviselt alperes neve (....) alperes ellen kártérítés iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2012. október 3. napján kelt, 31.P...../2010/15. számú ítélete ellen a felperes 16. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 10.000 (Tízezer) forint másodfokú perköltséget, továbbá az államnak külön felhívásra 84.000 (Nyolcvannégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy az alperesnek 15 napon belül fizessen meg 60.000 forint perköltséget, továbbá az államnak külön felhívásra 63.000 forint illetéket.

A tényállás szerint a felperes 2004. május 18. és 2006. július 31. között az alperesnél, 2006. augusztus 1. és 2009. augusztus 12. között az azonos tulajdonosi érdekeltségi körbe tartozó G... Kft-nél állt alkalmazásban, mint technikus. A munkaköri leírása szerint felelősséggel tartozott a tulajdonos, az ügyvezető és a biztonsági igazgató által szóban meghatározott feladatok végrehajtásáért. Az alperes ügyvezetőjének a felkérésére a felperes 2004. augusztus 17., október 14. és 19., 2005. november 9., 2006. január 18., 2008. április 24. és augusztus 28. napján saját gépével fényképeket készített a cégcsoport érdekeltségi körébe kaszinó, szerencsejáték és borpince helyszíneken, ahová több alkalommal az ügyvezető szállította személygépkocsival. Az elkészült képek, amelyeket a felperes az ügyvezetőnek vagy a cég másik munkatársának adott át reklám és marketing céllal jelentek meg a cégcsoporthoz kapcsolható, de nem az alperes által üzemeltetett c....hu, e....hu, illetve c....hu honlapokon. A megjelenés után a felperes munkáltatóitól nem kapott ellenértéket, a munkaviszony közös megegyezéssel történő megszűnése alkalmával készült okiratban úgy nyilatkozott, hogy a G... Kft-vel szemben semmilyen követelése nincs.

A felperes keresetében kérte az alperest kötelezni a megjelölt honlapokon a hozzájárulása nélkül, jogosulatlanul megjelent fényképek felhasználásáért 1.050.000 forint kártérítés és 2009. november 15. napjától számított törvényes mértékű késedelmi kamatának a megfizetésére, valamint kérte eltiltani a további felhasználástól.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy a honlapokat nem ő üzemelteti, másrészt arra, hogy a képek a munkaviszony keretében készültek, aminek megszűnésekor a felperes kijelentette, hogy abból eredően nincs követelése.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes készítette és adta át az alperes ügyvezetőjének a fényképeket, amik a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (Szt.) 1. § (2) bekezdés i) pontja szerint fotóművészeti alkotásnak minősülnek, amelyek a reklámüzenetet hordozva a sérelmezett honlapokon megjelentek. Ennek ellenére - noha a képek internetes megjelenítése az Szt. 16. és 17. §-ai szerint felhasználásnak minősül - eredményesnek találta az alperes hivatkozását arra, hogy a megnevezett honlapokat nem ő üzemelteti, ezért vele szemben a felperes jogszerűtlen felhasználás alapján kártérítést nem igényelhet. Kifejtette, hogy a cégek közötti tulajdonosi összefonódás ugyanis nem szünteti meg az elkülönült jogi személyiséget, nem ad alapot az alperessel szembeni perlésre, önmagában a fényképek fizikai átvétele pedig nem tekinthető felhasználásnak, szerzői jogsértést nem valósíthat meg, így a kereset nem foghatott helyt.

Emellett az elsőfokú bíróság kitért a felhasználás körében tett felperesi előadások ellentmondásaira és összevetve a megszüntető nyilatkozattal, illetve a meghallgatott tanúk vallomásával arra a következtetésre jutott, hogy a felek között nem volt megállapodás az ellenértékre, ez csak a munkaviszony megszűnését követően merült fel a felperes részéről, azonban nem tudta bizonyítani, hogy a felhasználás jogosulatlan lett volna. Az elsőfokú bíróság osztotta továbbá azt az alperesi álláspontot is, miszerint a felperes azzal, hogy reklám felhasználású képeket készített, nem lépte túl a technikai munkakörét, nem az alperestől független szabadidős tevékenységet folytatva készítette a képeket, hanem a munkájának céljához kötötten, ezért alkalmazható az Szt. 30. §-a. Ekként az elsőfokú bíróság a jogosulatlan felhasználásra, és az ezen, mint károkozó magatartásból eredő kártérítésre irányuló keresetet az Szt. és a Ptk. 86., és 339. §-ai alapján elutasította.

A felperes fellebbezett az elsőfokú ítélet ellen, annak megváltoztatásával a keresete szerinti döntés meghozatalát kérte.

Előadta, hogy az alperes akkor járt volna el helyesen, ha a felkérésére elkészített, részére átadott képek kapcsán tisztázza, hogy azokat munka- vagy polgári jogi jogviszony keretében kívánja felhasználni és erre szerződést köt a felperessel, tehát neki kellett volna bizonyítania, hogy a felhasználás jogszerű volt. Álláspontja szerint az átengedés ingyenessége kifejezett akaratnyilvánítása nélkül nem vélemezhető. A képek munkaidőn kívül készültek, erre az időre sem bért, sem túlóra díjat vagy

egyéb ellenértéket nem kapott, és a fényképezés egyébként sem tartozott a munkaköri kötelezettségei körébe, a felek ezt a speciális ismerteket igénylő tevékenységet az „egyebekbe” nem érthették bele. Kifejtette, miszerint az igényérvényesítési késedelem nem róható a terhére, mivel az alá-fölérendeltség miatt teljesen életszerű és megszokott, hogy a munkavállaló a munkaviszony fennállása alatt a munkahely elvesztésétől való félelem miatt nem lép fel a munkáltatóval szemben, hanem igényt csak annak megszűnése után támaszt. A fotók nem vitásan valóban más, de ugyanazon tulajdonosi érdekeltiségbe tartozó jogi személyek honlapjain kerültek felhasználásra, azokat azonban az alperes adta át nekik, így a felperes megkérdezése nélküli átengedés következményeit is neki kell viselnie, hiszen a tényleges felhasználók hihették azt, hogy az alperes és a felperes megállapodtak egymással.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult, annak helyes indokaira tekintettel.

A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdésének f) pontja alkalmazásával tárgyaláson kívül bírálta el.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság kellően feltárt tényállás alapján a jogszabályok megfelelő alkalmazásával jutott arra következtetésre, hogy a szerzői jogsértés bizonyítatlansága miatt a felperes kártérítési igénye nem alapos. Döntésével és nagyobb részt annak indokaival is egyetértett a másodfokú bíróság.

Az elsőfokú bíróság helyesen ítélte meg, hogy a felperes által készített fotók az Szjt. 1. § (2) bekezdés i) pontjára tekintettel szerzői jogi védelem alatt állnak, azt utóbb az alperes sem vitatta. A szerzői jogi védelem alapján a szerzőt kizárólagos jog illeti meg {Szjt. 16. § (1) bekezdés}, amely abszolút jellegű, a mű minden felhasználására és a felhasználás engedélyezésére a szerző jogosult, mindenki más köteles a jogsértéstől tartózkodni. Arra is helyesen mutatott rá, hogy a kizárólagos jogának megsértését állító felperesnek a Pp. 164. § (1) bekezdése értelmében a perben azt kellett bizonyítania, hogy a perbeli fényképeket az alperes jogellenesen felhasználta. Az Szjt. 17. §-ában példálózó jelleggel felsorolja a felhasználások legfontosabb eseteit, jogosulatlan a felhasználás különösen akkor, ha arra törvény vagy az arra jogosult szerződéssel engedélyt nem ad, vagy ha a felhasználó jogosultságának határait túllépve használja fel a művet {Szjt. 16. § (6) bekezdés}.

Megállapítható volt a perben, hogy a felperesi fényképek az interneten keresztül elérhetőek, perben nem álló harmadik személyek által üzemeltetett centralcasino.hu, esterhazypince.hu, illetve ciaoamico.hu honlapokon megtalálhatóak, amivel megvalósult az Szjt. 17. § d) pontjának megfelelő felhasználás, azonban alappal hivatkozott arra az alperes, hogy a más jogi személyek által tanúsított magatartás alapján az alperes kárfelelőssége nem

állapítható meg. Nem az alperes valósította meg a művek jogellenes felhasználását, így a jogsértő magatartás hiányában a felperes az Szjt. 94. § (2) bekezdése szerinti kártérítést az alperestől nem követelhet. Nem lehetett azt az egyébként kétségbe nem vont körülményt sem a felperes javára értékelni, hogy a felhasználó cégek az alperesi cégcsoportba tartoznak vagy, hogy milyen módon kerültek hozzájuk az érintett fotók. Ez a kérdés akkor merülhetne fel, ha a felperes a honlapokat üzemeltetőkkel szemben támasztana igényt. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helytállóan utasította el a keresetet.

Minthogy az alperes jogellenes magatartása nem volt megállapítható a fentiek szerint, szükségtelen állást foglalni abban a kérdésben, hogy a fotók munkaviszonyban vagy azon kívüli keletkeztek-e.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében a felperes köteles megfizetni az alperesnek a másodfokú eljárással felmerült költségét, ami a képviselőt ellátó ügyvéd munkadíját foglalja magában. Ennek meghatározásánál a másodfokú bíróság a 32/ 2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. §-a szerint járt el.

A felperes részére engedélyezett illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illeték megfizetéséről a másodfokú bíróság a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 15. § (1) és (3) bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2013. június 20.

. Lesenyey Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

. Békefiné dr. Mózsik Tímea s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: